

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)

۱۹ مارچ ۲۰۱۳

جوانه های بهار

اطلاعیه کانون نویسندگان ایران در تبعید

باز بهار با تمام شکوه و عظمتش از راه می رسد و زمین و زمان نفس تازه می کند و ذهنیت انسان نوجو، آماده می شود که خیز دیگری را در راستای نو شدن بیآغازد. بهار و نوروز پدیده خجسته ای است که روح مردم را زنده می کند و همین خصلت است که مردم جامعه ای به وسعت پهنه بزرگی از خاورمیانه را به جوش و خروش برپائی نوروز وامی دارد.

و جمهوری اسلامی نیز در این میان، مثل همیشه در هراس از فرارسیدن هر چیز تازه و نو، در اندیشه است که این بار چگونه با نوروز به مقابله برخیزد؛ به ویژه که، جنگ درون جناحی این نظم کهنه و پوسیده، ترفندهای تازه ای را از سوی یک بخش علیه بخش دیگر این حاکمیت، در پوشش «بهار» و سوءاستفاده از دیرپائی نوروز باب کرده است و بخشی می کوشد علی رغم تمام ضدیت پیشینش با بهار و نوروز حربه تازه ای در برابر حریفش دست و پا کند.

اما خلاف این لاف و گزاف، و درست در آستانه بهار، همه دم و دستگاه تبهکار جمهوری اسلامی، از هر جناح و دسته اش کمر به سرکوب و دستگیری و غارت و قتل روزنامه نگاران و فعالان جنبش های اجتماعی و هر انسانی بسته است که ذره ای در راستای تحقق حقوق خود و جامعه زبان گشوده باشد.

دستگیری وسیع کارگرانی که زیر فشار گرسنگی و گرانی سرسام آور و بی حقوقی مداوم، حق خود را می خواهند. دستگیری زنانی که برای رهائی از خشونت و نابرابری و فشارهای همه جانبه در مراسم ۸ مارچ شرکت کرده اند، دستگیری نویسندگان و روزنامه نگارانی که حتی بخش اندکی از مسائل تحریم و هم چنین تبهکاری های اقتصادی و سیاسی رژیم را در آستانه انتخابات رو می کنند و دستگیری همه آنانی که دل در گرو زندگی انسانی دارند و اعدام های خیابانی و ایجاد ترس و وحشت؛ هدیه نوروزی و رویکرد «بهار» رژیمی است که در این جنگ خانمان برانداز نه تنها جان مردم را به لب شان رسانده، بلکه خود نیز در گرداب جهنمی که ساخته، به دست و پا افتاده است.

آیا می شود زندگی را از حرکت باز داشت؟ آیا می توان جلو بهار و نو شدن را گرفت و روز نو را از ذهنیت تاریخی مردمی که بیش از سی و چهار سال است با یک رژیم تا دندان پوشیده و ارتجاعی می جنگد، گرفت؟ آیا می شود ستم و تباهی را جاودانه کرد؟

طلیعه درخشانی که در افق پدیدار شده است نوید زندگی نو و خجسته ای را می دهد که جمهوری اسلامی را دیگر یارای مقابله با آن نیست.

بهاران خجسته باد
کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
در آستانه نوروز ۱۳۹۲